

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Libertatibvs Ecclesiae Gallicanae

Charlas, Antoine

Leodii, 1684

Cap. II. Probat^r autoritate sacræ Scripturæ iudicium Summi Pontificis circa quæstiones Fidei esse irreformabile, seu infallibile.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38227

368 TRACTATUS DE LIBERTATIBVS,
totam Ecclesiam influentis doctrina; uno verbo de Decretis,
quæ ad omnes, & singulas Ecclesias pertineant; Idque in fidei
quæstionibus.

II. Non disquirimus etiam; An summus Pontifex aliquam
fidei quæstionem definiturus egeat consilio, & quo, quare
alia diligentia uti debeat. Supponimus enim ipsum, ne Deum
tentet, media teneri adhibere ad cognoscendam veritatem or-
dinata. Sed si Divina providentia eum ad finem, id est fidei
veritatem certò, tutoque assequendam dirigat, sine dubio ad
assumenda media necessaria etiam inducet. In eo igitur fisti-
mus; An Papæ judicium nisi Ecclesiæ consensus accesserit, in-
certum sit, & reformationi obnoxium concurrentibus qui-
busvis aliis conditionibus.

C A P U T II.

*Probatnr autoritate sacra Scripturae iudicium summi
Pontificis circa quæstiones fidei esse irreformabile,
seu infallibile.*

I. Summum Pontificem esse Caput Ecclesiæ, professi sunt
etiam ipsi Episcopi Parisiis anno proxime præterito con-
gregati ad cohibendam Curiam Romanam, ne, ut ipsi me-
tuere videbantur, jurisdictionis Episcopalis jura paulatim in-
vaderet, & infringeret. Et sanè Concilium Constantiense,
cui Galli tantum deferunt, inter alios Wicleffi articulos, il-
lum damnavit, qui hanc Papæ dignitatem, autoritatemque
abrogabat. Quoniam autem fundamento nititur Catholica
doctrina, Hæreticorum, & schismaticorum accephaliæ op-
posita? Ubinam Evangelii de Pontifice Romano fit mentio?
cùm ne quidem Pontifex Romæ existeret, quando res in
Evangelio narratæ gestæ sunt, sufficit (inquiens) ut certò
sciamus summum Pontificem esse Successorem S. Petri, ut
indè certò etiam colligamus, illum hujus esse dignitatis,
& autoritatis hæredem. Ità est omninò: ad Divinam enim
providentiam pertinet, ut quibus idem confert officium,
eandem tribuat autoritatem.

2. At-

2. Atqui evidentius in Scripturis (de traditione enim constabit ex sequentibus Capitibus) patet D. Petrum , ut supremum Ecclesiæ Pastorem , privilegium non errandi in fide obtinuisse à Christo , quam Romanos Pontifices fore sancti Petri Successores in cura universarum Christi ovium. Cur ergo qui in Romanis Pontificibus istud sancti Petri officium agnoscunt , etiam nihil à fide alienum statuendi prærogativam eis non concedunt ? Petrum ut Ecclesiæ Pastorem privilegium non errandi à Christo accepisse , ita est in Evangelio luculenter significatum , ut nihil videatur in eo luculentius. Luc. 22. ait Dominus, *Simon, Simon, Ecce Sathanas expetivit vos ut cribraret sicut triticum; ego autem rogavi pro te, ut non deficiat fides tua, & tu aliquando conversus confirma fratres tuos.* Quo circa patet primò Christum aliquam Petro præ cæteris Apostolis gratiam postulasse. Ad eum enim singulariter dirigitur sermo; *Simon, Simon; Prote; fides tua, Et tu; Confirma fratres tuos.* Quodque prælationem Petri specialiùs indigitat, cum communem omnium Apostolorum circa fidem tentationem commemorasset, reliquis prætermiſsis ad Petrum solum sermonem dirigit; *Ecce Sathanas expetivit vos; Ego rogavi pro te.* Sed quid dico prætermiſsis? Imò eorum expressâ factâ mentione; sed eo fine ut doceat eos à Petro, vel eorum Successores à Successoribus ejus confirmandos in fide; *Et tu aliquando conversus confirma fratres tuos.* Secundò patet hanc gratiam à Christo impetratam Petro, non ut privatæ personæ tantum, sed ut Apostolo, & Apostolorum ipsorum Pastori, *ut non deficiat fides tua, Et tu confirma fratres tuos.* Tertiò conjunctio, & causam indicare videtur, cur Christus pro Petro specialiter rogaverit, fidemque indeficientem exoraverit, scilicet ut alios confirmaret; *non deficiat fides tua; Et tu confirma fratres tuos.* Quod ad officium, atque adeò ad Successores pertinet.

3. Porrò quâ ratione alios posset confirmare, qui titubaret ipse? Vel potiùs quomodo posset labantes sustinere, aut lapsos erigere, si ipse non solum per hæresim jam corruisset, sed etiam alios per propositionem hæretici Dogmatis, publicè toti Ecclesiæ factam, ad casum posset impellere? Necessè est, ut firmiter stet, cujus officium est aliorum impedire casum, aut ruinam reparare: Eum, qui dux aliorum

370 TRACTATUS DE LIBERTATIBVS,
constituitur, oculis valere oportet. Alioquin illorum incolu-
mitati non consulitur, sed utrique ad foveam mittuntur:
Præsertim dum non est alius, qui à recto tramite deviantes
moneat. Quod addo, ne quis reponat posse fideles à summo
Pontifice deceptos ad veritatis viam revocari à Concilio ge-
nerali. Sicut enim (quod superiori libro notavimus) tribus
primis sæculis impossibile fuit Concilium generale congre-
gare, ita totidem, & pluribus posset eadem facultas deesse,
his præsertim temporibus.

4. Sed ut ad propositam rationem redeamus, quo Scrip-
turæ loco tam apertè declaratur, Romanum Pontificem esse
Beati Petri successorem, & Caput Ecclesiæ, quod de fide
esse concedunt etiam Illustrissimi Episcopi Gallicani, quam
eo quod adduximus testimonio constat, Beato Petro ut
Ecclesiæ Capiti, & supremo Pastori datam esse fidem indefi-
cientem.

5. Dum Christus Joann. ultimo suas oves Petro pascendas
commisit his verbis; *Pasce oves meas*, nonne cum officio, cæ-
tera etiam, illi ritè obeundo necessaria, elargitus est; quo
in genere videtur fuisse indefectibile in materia fidei iudicium.
Cum enim id maximè curare debeat spiritualis Pastor, ut
fides incorrupta servetur in grege, quippè quæ radix sit, quæ
permanente reviviscere faciliè cæteræ virtutes possint, quæ
sublatâ, penè omnis sublata fit spes salutis, ac sine fide im-
possibile sit placere Deo, vel salutem æternam consequi: con-
venit omninò, ut cui suprema totius gregis dominici cura
incumbit, ea dote præditus sit, ut oves ipsius vocem se-
quentes à venenosus errorum herbis se non inficiendas, sed
salubribus veritatis pascuis alendas, & impinguandas securis-
simè confidant.

6. Prætercâ, ut Ecclesia, quæ est columna, & firmamen-
tum veritatis (hanc enim ei dotem tribuit spiritus Sanctus
per B. Paulum 1. Tim. 3.) firmiter stet, necesse est, ut
fundamentum, quo nititur, sit in fide firmum, & incon-
cussum, Petrus autem, ejusque adeò Successor Romanus Pon-
tifex est fundamentum Ecclesiæ, ut ipsemet Christus Petro
revelavit; *Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc Petram ædi-
ficabo Ecclesiam meam* Matth. 16. Debet ergo Romanus Ponti-
fex

sex ut fundamentum Ecclesiæ; idest, quandò toti Ecclesiæ fide credenda proponit, in fide ipse firmissimè stare, ne illo deficiente totum Ecclesiæ corruat ædificium. Ecquis enim, nisi fortè ab Ecclesia cum modernis Hæreticis extorris, concedere audeat Ecclesiam concidere posse, dicente Christo post verba modò adducta; *Et porta inferi non prævalebit adversus eam?* Quis sine horrore audiat, vel audit etiam omninò hominem blasphemantem, & conferentem Christum *Viro stulto qui ædificavit domum suam super arenam.* Hinc enim sequeretur error hæreticorum; *Et descendit pluvia, & flaverunt venti, & irruerunt in domum illam, & cecidit, & fuit ruina ejus magna.* Nonne potiùs Christus super Petrum ædificans Ecclesiam suam assimilabitur *Viro sapienti, qui ædificavit domum suam super Petram.* Et descendit pluvia, & venerunt flumina, & flaverunt venti, & irruerunt in domum illam, & non cecidit? Sed quæ tantæ firmitatis est causa? **FVNDATA ENIM ERAT SVPER PETRAM. Matth. 7.**

7. Certè non sine aliquo mysterio Christus nomen proprium Simonis in nomen Petri, aut petræ commutavit, hoc enim tantum significat vox Græca, & ita Christus ipse interpretatur. Mysterium autem illud indicant verba supra relata; *Tu es Petrus, & supra hanc petram ædificabo Ecclesiam meam.* Quorsum enim Christus post confessionem suæ Divinitatis à Petro revelante Patre Cœlesti factam, dixisset; *Tu es Petrus,* nisi eo nomine significare voluisset se hanc ei dignitatem pro illius confessionis præmio conferre, ut immotum esset Ecclesiæ fundamentum, sicut explicant verba sequentia; *Et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam.*

8. Hæc autem dixit Christus Petro post publicam illam fidei professionem; *Tu es Christus filius Dei vivi,* quam tantoperè laudavit Christus; *Beatus es Simon Barjona, quia caro, & sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus, qui in Cœlis est; Et ego dico tibi; Quia tu es Petrus, &c.* quam confessionem solus edidit Petrus, licet interrogati omnes Apostoli fuissent; *Vos autem quem me esse dicitis? Ut intelligas eum totam Ecclesiam representasse, cujus futurus erat fundamentum.*